

Hvilken dag/situation var du mest bange?

»Jeg - vi alle for den sags skyld - var mest bange den dag, hvor vi blev kørt i bus, efter at vi var blevet taget til fange af dansk politi, og efter vi var blevet domfældt. Vi blev kørt sydpå fra Ålborg, og der var vi sikker på, at vi blev kørt til Tyskland. Vi var syv ombord i bussen. Vi var hunderæde for, at vi skulle til Tyskland. Først da bussen efter Fredericia drejer over mod Fyn og over Lillebæltsbroen, bliver vi klar over, at vi ikke skulle til Tyskland. Det lettede meget på stemningen.«

»Churchill-klubben var den første organiserede danske modstandsgruppe. Dengang var Danmark et mønsterprotektorat i tyskernes øjne, og den danske regering fik lov til at dømme os, det vil sige vi var ti i det hele og de syv af os, der var under 18 år kunne den danske regering få lov til at dømme, men tyskerne sad jo og lyttede med. Vi fik at vide, hvad vi var dømt til, men intet om hvorfor vi skulle afsone straffen. Og derfor var det klart, at da tyskerne sad og lyttede med, at vi troede, det var i Tyskland det skulle foregå. Vi vidste selvfølgelig ikke så meget om tysk koncentrationslejr andet end at det ikke var et rart sted at være. Så derfor var vi bange. Der var ikke musestille i bussen, men der var ikke nogen konversation heller. Og hvis du nogensinde har set filmen, 'Drengene fra Sankt Petri', der er baseret på Churchill-klubben, så slutter den med, at drengene i filmen sang og var helt op og køre af begejstring. Der kan jeg bare sige 'Vorherre Bevares. I skulle have været med, så skulle I se, hvordan det var.' Der var sgu ikke meget at grine ad.«